

AMAZOANELE PE INSULA LEUKE

LITERA
mică

București
2021

Cu multă vreme în urmă, într-un loc îndepărtat din stepă, exista un popor de care până și cei mai puternici războinici greci se temeau când îi auzeau numele. Membrii lui erau aprigi în luptă și nemiloși cu dușmanii. Se pricepeau de minune la călărit și nu dădeau niciodată greș când trăgeau cu arcul sau când aruncau cu sulița.

În mod cu totul excepțional, acest popor era format numai din femei. Trăiau separat de bărbați și considerau că ~~războiul~~ **războiul era meșteșugul lor de viață**. Din acest motiv își tăiau un sân, pentru a nu le incomoda atunci când trăgeau cu arcul sau când aruncau cu sulița.

Nimeni nu știe cum își spuneau pe limba lor, dar grecii le numeau „amazoane”.

Amazoanele erau fiicele lui Ares, zeul războiului, și ale nimfei Armonia. De la ei moșteniseră pasiunile: le plăcea să se lupte, la fel ca tatăl lor, dar, în același timp, căutau echilibrul și armonia în viață, asemenea mamei lor.

Cea mai înțeleaptă și mai curajoasă dintre ele era aleasă regină și conducea grupul.

În timpul zilei, amazoanele se antrenau din greu pentru luptă. În timpul nopții, se strâneau în jurul focului și povesteau despre fostele lor regine. Poveștile preferate erau cele despre luptele purtate împotriva unor eroi greci renumiți, cum ar fi cea despre Hipolita, care murise luptându-se cu Hercule. Sau cea despre Penthesilea, cea mai puternică regină a amazoanelor din toate timpurile, despre care se zicea că inventase securea de luptă și îndrăznise să-l înfrunte pe mărețul Ahile.

